

ikke Raad dertil, da vil han uidentvilt sige: Men har da jeg Raad dertil? Det Tab, Landets samtlige Indvaanere ikke have Raad til hver at give en Skerv til, dette Tab skulle 4 Amters have Raad til at bære alene, foruden det Dvrigte, vi have tabt, uden Tale om Godtgjørelse? Og maaskee en saadan Mand kunde sige til: Det Tab, jeg har lidt, er Alt hvad jeg eiede og havde. Jeg vil bede ethvert af Thingets Medlemmer at sætte sig selv ind i en saadan Mand's Sted, og see til, hvad de da vilde føle, der have været frie for saa mange af Krigens Byrder.

Jeg sagde her, at der foruden de Tab, som her er Tale om at godtgjøre, ogsaa er andre, for Mange maaskee ligesaa store, som ikke kunne godtgjøres og heller ikke tildeels forlanges godtgjorte. Jeg skal ikke nærmere udhøve dette, da en anden Rigsdagsmand leilighedsviis har sagt mig, at han vil omtale det; hvilket han kan med mere Sagkundskab end jeg; men medens jeg har Ordet, vil jeg dog yttre, at en Mand i Jylland fra min Egn, hvis Ord ansees paalideligt som Sandheden selv, at han skal have havt et Tab af omtrent 100 Tdr. Byg, fordi han ikke kunde faae sin Jord dyrket og sin Sæd nedlagt og passet i rette Tid, medens hans Heste og Folk vare bortrekvirerede af Fjenden. Og ligeledes skal jeg nævne den Kjendsgjerning, at man ikke alene, som jeg før yttrede, tildeels har kjøbt hvad der rekvireredes til Fjenden for rede Penge, efter gangbare høiere Priser; men at man paa mange Steder maatte betale disse Varer langt dyrere, end de i Lovudkastet anførte Erstatningspriser. Saaledes kan jeg udtryffeligt nævne, at Havre, som her er beregnet til 14 Mk. Tønden, maatte eet Sogn kjøbe nede i det Slesvigiske med 19 Mk. pr. Tønde.

Sluttelig skal jeg udtale mig for, at den Commission, Udvalget foreslaaer, bliver indrettet efter Udvalgets Betænkning, at der bliver nogle Mænd udnævnte af Regjeringen, som gaae fra det ene Amts Commission til den anden. Det er Noget jeg aldeles maa billige, ikke blot for at der kan bringes Overensstemmelse i hvad der erstattedes, men ogsaa — og dette betænker jeg mig ikke paa at udsige — for at disse Mænd kunde endmee paaseer Statens

bidragydende Medborgeres Ret og bidrage til at sørge for, at uredelige Fordringer kunde blive tilbageviste.

Dette holder jeg mig forpligtet til at udtale efter bedste Skjøn og redelig Samvittighed.

Ottefeen: Det er bleven bemærket af den hvitærede Finanzminister ved dette Lovforslag af Regjeringen, at den ikke anseer sig fuldt forpligtet til at give Erstatning for det Tab, som den occuperede Deel af Jylland har lidt. Det er vel ogsaa Noget, som kunde forbyde sig af sig selv, hvis Krigen skulde blive ved; men ikke desto mindre har Jyderne sat temmelig megen Priis paa den Proclamation, som Kongen i al Kjærlighed har udtalt til dem, og det er derfor vist, at Jyden ikke har kunnet troe Andet, end at det ikke var hans Sag alene, men det hele Lands (Hør!). Naar Jyderne saae, at deres brave Krigere bleve trukne ud af Landet, saavel i 1848 som i 1849, saa at Landet var blottet for Fjenden, saa var det Noget, som de ikke toge lide op, fordi de ikke fandt, at det var rigtigt, at lade en Overmagt knuse deres brave Krigere; men ikke desto mindre laae det dog i Baggrunden, at, naar man skulde staae i Gabet for hele Landet, vidste man ogsaa, at man vilde i de andre Landsdele føle et saadant Hjertelag for dem, at de derfor med Taalmodighed kunde og vilde bære Byrden. Dette blev udtalt i den kongelige Proclamation, som i Birkeligheden var Jyderne yderst kjærkommen; det er rigtignok udtalt i Proclamationen, at Kongen i Tillid til sit danske Folk og det danske Hjertelag afgav dette Løfte; men Jyderne have herunder stølet meget paa det danske Folk, og de have ingensinde tvivlet paa, at dette Løfte af Kongen vilde blive opfyldt, og heller ikke i dette Dieblisk tvivler jeg paa, at den danske Rigsdag heller ikke vil være altfor sparsommelig i at uddele Erstatning for det Tab, som Bedkommende kan bevise at have lidt. Der er mange andre Tab, som allerede anført, som ikke kunne komme i Betragtning, og som i Birkeligheden have sat især Landmandens Taalmodighed paa haarde Prøver; det Exempel, som blev anført af den ærede foregaaende Taler, er ingenlunde enestaaende. I hele Egnen nærmest omkring Frederiks, hele den Landbo-